

[Undervisningsministeren.]

disse steder. Men de endelige planer er ikke blevet godkendt, og mine to forgængere har tidligere sagt, at før en sådan godkendelse fandt sted, ville der foregå en drøftelse her i tinget. Denne drøftelse var forudsat gennemført i forbindelse med den ligeledes bebudede redegørelse for situationen omkring de højere og videregående uddannelser på grundlag af den såkaldte helhedsplanredegørelse, som jeg endnu ikke har modtaget.

Der kommer som sagt, regner jeg med, i februar måned en redegørelse, hvor hr. Erik Hansen også har mulighed for at gå med ind i debatten, og jeg håber og tror, at hr. Erik Hansen vil have forståelse for, at der altså er visse ting, som jeg først må have klaret op i forbindelse med denne redegørelse. Men jeg skal ikke — og det håber jeg er en trøst — lægge skjul på, at også jeg finder, ligesom hr. Erik Hansen var inde på det, at der er sket nogle ting i den senere tid, som netop bevirker, at vi må tage hele den tankegang, der har været tidligere, op til en nyvurdering. Og jeg skal i hvert fald sige, at jeg føler mig ganske uforpligtet af de ideer, der tidligere har været lagt frem, og jeg føler mig ganske uforpligtet af de terminer, man hidtil har talt om.

Jeg kan forsikre hr. Erik Hansen om, at jeg i høj grad er opmærksom på problematikken omkring den samlede læreruddannelseskapalet, og jeg kan love, at når den endelige beslutning bliver truffet — og det skal fremskyndes, det skal ske ret hurtigt — så skal det blive en beslutning, som ikke giver anledning til uro og bekymring hverken hos eleverne eller hos lærerne på de bestående seminarier rundt omkring i landet.

Erik Hansen (RV):

Jeg skal vel, som situationen ligger, næsten takke ministeren, ikke for ministerens ord, men for det sindelag, som imellem orrene alligevel blev lagt frem.

Men jeg forstår alligevel ikke svaret. Når det nu klart står i læreruddannelsesloven fra 1966, ganske vist i en bemærkning, som åbner mulighed for nogle andre end dem, der er uddannet på seminarierne, de såkaldte Olleruplærere, så ved vi jo alle sammen, at det var det, læreruddannelsesloven fra 1966 gik ud på: at åbne mulighed for Olleruplærerne.

Det er rigtigt, at da vi havde universitetsloven til behandling i 1970, drøftede man nogle forskellige ting. Jeg tror ikke engang, man drøftede det her i salen; jeg tror nok, det blev drøftet i udvalget, hvad der synes at fremgå af betænkningen, men man skal jo passe på at tilrettelægge uddannelserne efter, hvad loven siger, og ikke efter nogle bemærkninger i betænkningen. Det er loven, der har lovs kraft, det er ikke bemærkningerne i betænkningen.

Derfor synes jeg, ministeren her i dag klart skulle lade skinne igennem, hvis ikke ministeren vil sige det — men efter min opfattelse burde ministeren sige det ganske klart — at loven siger, at læreruddannelsen til folkeskolen skal foregå på seminarierne, og hvad der i øjeblikket foregår på anden vis, er ikke efter loven og kan dermed ikke forvente anerkendelse.

Den uro, som er berettiget, vil florere stadig væk. Hvad tror ministeren ikke man tænker i Hjørring, i Ålborg, i Ranum, i Nørre Nissum og i Skive, når ting i øjeblikket planlægges og foregår, som er i strid med den danske lovgivning?

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg forstår egentlig ikke, at hr. Erik Hansen er så foruroliget over det svar, jeg har givet.

Jeg mener, at det er ret så væsentlige ting, vi skal tage stilling til her. Det folketingsvalg, vi for nylig har fået overstået, har bl.a. bevirket, at hele planlægningsproceduren og beslutningsproceduren er blevet trukket ud, og programmet var stramt nok i forvejen. Jeg mener, at det burde være i såvel hr. Erik Hansens som i min interesse, at når vi endelig træffer en afgørelse, bliver det på så sagligt et grundlag som overhovedet muligt. Der er mange interesser i denne sag; der er mange, vi skal have kontakten, og jeg synes ikke, det er rimeligt at forlange, at jeg i dag står her og giver et ganske konkret svar uden at have mulighed for at forhandle med de parter, som er involveret i denne sag.

Men jeg vil gerne gentage — og jeg synes, det skulle fremgå af det, jeg sagde i mit første svar — at jeg netop mener, der er sket så meget i den senere tid, som gør, at jeg i hvert fald ikke føler mig forpligtet af det,